

Гърция. Две от тези племена били най-силни и най-много направили за напредъка на изкуството: *дорийцитъ* и *ионийцитъ*. Едните се явили от север; тъ били планинци и много храбри хора, войнствено племе. Тъ населявали полуострова, а другите живели отначало по малоазиатския брягъ и по български острови, обичали мореплаването и търговията, науките и занаятите.

Но по тези места цъвтѣло изкуство още преди да се явятъ дорийци и ионийци. На островъ Критъ имало голъмъ градъ по име *Кносъ*. Тамъ сѫ изкопани основите на широкъ дворецъ, съграденъ близо 1500 години преди рождество Христово. Неговите стени, стаи и проходи сѫ толкова много и тѣй заплетени, че напомнятъ прочутия лабиринтъ на царь Мина, който билъ затворилъ въ него чудовището *минотавъръ* (получовѣкъ — полубикъ), убито отъ юначния Тезей, както гласятъ старогръцките приказки. Въ многобройните стаи, дворове и тримове на Кносския дворецъ сѫ намѣрени предмети, по които се вижда, че критското изкуство е дошло отъ Изтокъ.

Освенъ това, Омиръ разказва, когато говори за Троянската война, за богатия и славенъ градъ *Троя*, който се намиралъ въ Мала Азия. И тамъ сѫ правени разкопки. Намѣрени сѫ основите на много сгради; открити сѫ хубави сѫдове отъ металъ и печена глина, оржия и различни изображения. На мястото на другъ нѣкогашенъ градъ, *Микени*, е изровена голъма стена, която обикаляла града; открита е и една каменна врата, украсена съ два лъва. За науката сѫ ценни и многото издѣлия отъ бронзъ, сребро и злато, изкопани на това място; тъ сѫ изящно изработени. Между тѣхъ има хубави чаши и оржия отъ бронзъ, украсени съ злато.

Откритията въ другъ градъ — *Тиринтъ* — ни показватъ, какви сѫ били царските сгради въ онова време. Навръхъ бърдото, което се издигало всрѣдъ града (наречено *акрополъ*), имало стена, която заграждала двореца. Той се състоелъ отъ широкъ тремъ, около който имало дворове, житници и помѣщания за робите. Такъвъ дворецъ се наричалъ *мегаронъ*. Когато дорийцитъ нахлули по тия места и ги превзели, тъ почнали да строятъ сгради по образеца на тиринтския мегаронъ. Тъ се явилъ *дорийскиятъ храмъ* (храмътъ въ *дорийски стилъ*). Тоя храмъ се състоелъ отъ голъма правоъгълна стая, всрѣдъ която се издигалъ *кумирътъ* на божеството,

и отъ входно помещение съ редица стълпове (колони) отпредъ; други стълпове се нареджали около стените на светилището (стаята

съ кумира). Потонътъ билъ дървенъ, а надъ него се нареджали каменни късове, издѣлани въ видъ на греди и площи; покривътъ билъ керемиденъ. Надъ стълповете на входната страна и на изходната се изправялъ по единъ триъгълникъ отъ мраморъ (нареченъ *фронтонъ*), украсенъ съ изваяния на божества и юнаци. Строителите съ голъма грижа издѣлвали и нареджали мраморните камъни, съ които се изграждали стените, стълповете и покривътъ. Особно билъ хубавъ *стълпътъ*.

Той се стъснявалъ къмъ върха и завършвалъ съ *главулекъ*, съставенъ отъ валчеста плоча и надъ нея втора — квадратна. Стълпътъ билъ набразденъ съ отвесни *жлебини* (дълбей):

тъ изглеждалъ по-високъ, по-лекъ и по-хубавъ. По плочите надъ главулечетъ имало издѣлбани редица изображения на хора и чудовища, които се борятъ. Въ жглитъ на покрива и надъ двата фронтона имало позлатени украшения отъ мраморъ или печена глина. По горния край на външната стена, задъ стълповете, имало сѫщо изпъкнали мраморни изображения; тъ представяли различни обреди и срещи на боговете съ смъртните. Цѣлиятъ храмъ се издигалъ надъ широка мраморна площадка съ три стъпала. Тъ сградата се отдавляла отъ земята и изглеждала по-близо до небето.

По образецъ на Микенския магаронъ се явилъ и другъ храмъ — *ис-*